

พรุ่งนี้... เมื่อเวลาที่เราสองคนจะเจอกัน... เราสองคนจะเจอกัน...
กันมา... กันโลก (yeh! กันโลก! ไฟฟ้ากัน!!!)

Love
Uncensored
กำกับรัก
ล้นหัวใจ
ซึ้งสุดซึ้ง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ห้องสมุดพระนครเหนือ

503000753

แสดงป๊อเบอร์ : เขียว

twinauame : ภาพ

หมายเหตุ : นิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเพื่อความบันเทิงเท่านั้น ชื่อสถานที่ และเหตุการณ์เป็นเรื่องสมมติ ไม่มีอยู่จริง โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

1

มียาบี

ภ~ภ ภ~ภ

ในง่ามจ๋า

ฉันลืมตาตื่นขึ้นมาอย่างงัวเจียวพร้อมทั้งบิดขี้เกียจสองทีเป็นท่าบังคับ จากนั้นก็เหล่ตา (ที่ยังลืมไม่ค่อยจะขึ้น) ไปที่นาฬิกาปลุกก็กุสึขมพวบานเย็น บนหัวเตียงเพื่อเช็กเวลา

คือสองสิบห้านาที!!!

ใครกันนน ใครกัน! โทรมาชะดึกตื่นปานนี้ ชีวิตเคยมีคำว่าเกรงใจอยู่ในหัวสมองบ้างหรือเปล่าเนี่ย นี่ถ้าฉันยอมสละเวลานอนอันมีค่าเพื่อไปยกโทรศัพท์ขึ้นดูแล้วค้นพบว่าปลายสายต้องการคุยเรื่องเงินไม่มีหรือขี้ไม่ออกอะไรทำนองนี้ละก็ แม่จะโทรกลับไปด่าทุกสิบห้านาทีเลย ฮืม!

ภ~ภ ภ~ภ

เฮ้อออ...รับแล้วว้อยยย ใครก็ไม่รู้ด้วยเนี่ย เบอร์แปลกๆ ไม่ได้เมมเอาไว้อีกต่างหาก

"ซานโหล" (แกล้งทำเสียงงัวเจียวนิดนึงให้มันรู้สึกผิด)

8

[โอว เสียงเธอช่างเซ็กซี่เหลือเกิน] ปลายสายตรงตอบกลับมา
งะ? นี่คือการท้าทายแบบใหม่หรือไง เพิ่งรู้ละเนี่ย

"ต้องการพูดกับใครคะ"

[พูดกับเธอนั่นแหละ มียาบี ใจวูว]

"อะไรนะคะ น้ำพริกกะปิ"

[มียาบี มียาบีที่รัก ไม่ไหวแล้ว อู้ อ้า]

อะ...อะไรกันนะ นี่มันโทรศัพท์โรคจิตชัดๆ คิดเอาไว้ว่าไซ่ ต้องไซ่แน่ๆ
โรคจิตแน่ๆ

"ฉันไม่ได้ชื่อมียาบี! อย่าโทรมากวนฉันอีกนะ!!!"

[ไม่เป็นไร จะใครก็ช่าง พูดอะไรออกมาหน่อยก็ได้ ตอนนี้พี่รอนรุ่ม
เหลือเกิน]

กริตดด บัดสีบัดเถลิง รับไม่ได้ หน้อย...อยากให้ฉันพูดจั้นเหวอ ได้!
แก่ได้เสียวแน่ไอ้โรคจิต!!!

"กาเมสุมิจจาจารา เวมณี ลิกขาปทั้งสมาธิยามิ ที่นี้สำนักชีไผ่ทางธรรม
ไม่ยินดีต้อนรับโทรศัพท์จากบุรุษเพศคนใดทั้งสิ้น หากฝ่าฝืนโทรมาอีก ขอสาปแช่งให้
ผีคาบขึ้นที่อวัยวะเพศสิบสามเม็ดเรียงกันเป็นลูกกระนวด ไม่มีวันยุบไปตลอดชาติ
ทั้งชาตินี้ ชาตินี้หน้า และชาติไหนๆ สวัสดิ์!!!"

ตุ้ดตด!!!

ฉันกดปุ่มวางสายอย่างแรงก่อนจะกริตร้องออกมาดังๆ พร้อมกับไฟที่แลบ
ออกมาจากสองรูหูด้วยความโมโหโทโสโกรธอาละวาด

"กริตตดตดตดตด"

ไอ้ทุเรศ ไอ้คนบ้า ทำหูฉันเป็นมลทิน มียาบีบ้าอะไรกัน ไอ้คนผีทะเล
ประสาธหรือเปล่ามีอารมณ์ทางเพศตอนตีสอง ทำไมไม่โทรไปหาามาแก้ละว้ยยย
มันช่างน่าโมโหจริงๆ รมกวนเวลานอนไม่พอยังทำให้โรคีความกระเด็นมาแปดเปื้อน
ร่างกายฉันอีก

คอยดูนะ ถ้าโทรมาอีกล่ะก็ ฉันจะเปิดตำราคำด่าจากเจ้าแม่ไผ่รุ่งเรือง
ระเบิดใส่มันให้หูแตกตายหายเหินไปเลย ฮี๊ย!

อารมณ์เสียว้ย นอนต่อดีกว่า

ตอนเช้า...

ฮาร์ว-

เฮ้ยอ้อ! สบเมื่อคืนก็นอนต่อไม่ได้ พลิกไปพลิกมาอยู่นั้นแหละ ฮือๆ
ทำไมช่วงนี้คงไม่ค่อยดีเลยนะ นอกจากจะตงงานแล้วยังต้องมาเจอโทรศัพท์
ป๊อปๆอีก นี่ยัยดีที่พอมีเงินเก็บเหลืออยู่บ้าง แต่ก็ร่อยหรอแห้งขอด
เหลือในกระเป๋ง **เฮ!** ไปลงทุนขายส้มตำยังไม่พอเลย

ก็ฉันจะแค่กลุ่ม! ไม่น่าหาเรื่องแยกตัวออกมาอยู่หอพักคนเดียวเลยอะ
แหมฉันปากดีทำพอแม่อีกว่าถ้าสิ้นปีไม่มีเงินแสนกลับไปเป็นเครื่องยืนยันว่า
สาวจะรอดได้ละก็ ฉันจะยอมกลับไปสืบทอดกิจการของวงศ์ตระกูล

เฮอะ! แล้วทำไมหน้าอย่างฉันเนี่ยนะจะให้ไปทำงานกับหนังสือพิมพ์กีฬา
สกายสปอร์ต มีจะไปอะ!!!

แต่จะทำยังไงได้ เงินแสนนะเธอ มันไม่ได้หาได้ง่ายๆ หรอกนะ ที่มีอยู่
ตอนมีใบคือแค่ **เฮ!** ขอข้ากับแสนจะกำใจเท่านั้นแหละ จะเอาแสนไหนไปฝาก
พ่อแม่ได้ละ เฮ้อ~

ก็อ่าๆ

ใครมาเคาะประตูหว่า?

อ้อ! สงสัย **เฮ!** ส่งอาหารที่ฉันเพิ่งกดสั่งผ่านแอปฯ ไปเมื่อทีละมั้ง ร้านนี้เป็น
ร้านใหม่เพิ่งเปิดเลยนะ เห็นคนรีวิวลง TikTok เมื่อวาน เห็นคลิปแล้วน่ากินมาก
เลยต้องสั่งมากินซะหน่อย เผื่อจะได้แสนอร่อยมาเป็นของแถม
อีกต่าง

ฉันก็เลย **เฮ!** ให้เรียบริยณิดนึง (เพราะยังอยู่ในชุดนอน) หยิบเสื้อคลุม
ตัวขาวสวมกับ **เฮ!** เดินออกไปเปิดประตู

ออดออด~

"เฮาาาแม่! ส่งสรวงศ์ราบบ"

คนส่งราเม็งยื่นถุงให้ ฉันรีบเอื้อมมือไปรับ

"ขอบคุณค่ะ ทั้งหมดเท่าไรคะ"

...

ฮือ! มันมองฉันอึ้งๆ แล้วไม่ยอมตอบอะไร ฉันจึงรีบก้มลงมองตัวเองว่า

10

มีอะไรผิดปกติเปลมออกมานอกร่มผ้าหรือเปล่า พอดีรับจัดเลยไม่ทันได้
ส่งกระจกเช็กดูก่อน

แต่ก็ไม่มีนี่นา...

"เท่าไรคะพี่"

ถามย้ำอีกครั้ง เผื่อเขาจะหุไม่ค่อยดี

"มียาบี..."

"คะ?"

ชื่อนี้อีกแล้ว มาหลอกมาหลอนฉันจังเลย ยัยมียาบีมียาเบะนี่มัน
ใครกันพะ

"เออ...คือ ผมไม่เอาเงินครับ ขอลายเซ็นแทนได้มั๊ย"

อยู่ดีๆ อีตาคนสงวามึงก็ยื่นใบเสร็จอะไรสักอย่างพร้อมกับปากกา
มาให้ฉันแล้วก้มหน้างูๆ ทำหน้าเขินอายอย่างกับจะบอกรักฉันอย่างนั้นแหละ
ยิ่งทำให้งงซูเปอร์งงเข้าไปกันใหญ่

"ลายเซ็นอะไรหะคะ"

"ลายเซ็นเธอไง มียาบี"

"แต่ฉันไม่ใช่มียาบี"

"เห็นให้หน่อยแล้วกัน นะๆ"

อะไรของเขาเนี่ย! เมาเส้นอุ้งหรือไงพะ อยู่ดีๆ มาขอลายเซ็นฉันผู้ซึ่งเป็น
บุคคลไม่สำคัญของโลก แต่เอาเถอะ เห็นก็เห็น ไม่ได้เสียหายสักหน่อย

'ขอบคุณสำหรับราเม็งค่ะ ^^

มียาบี'

เอากับเขาหน่อย...มียาบีก็มียาบี ถ้ามัวแต่ชักช้าอะไรเดี๋ยวเส้นราเม็ง
ของฉันได้ยืดขึ้นไปถึงฝ้าเพดานแน่ๆ วุ่นวายกันจริงๆ เล้ยยย

"อะ...ขอบคุณมากครับ"

นายราเม็งรับกระตาดลายเซ็น (ปลอม) ของฉันไปด้วยมืออันสั่นเทา
ก่อนจะกระโดดโลดเต้นแล้วก็วิ่งหายลับไปซะอย่างนั้น

เฮ้ ดีเวย์! เซ็นแกร็กเดียวก็ได้กินราเม็งฟรี คุ่มชะยิ่งกว่าคุ่ม อีๆ
ว่ามียาบินี่มันใครกัน

2

AV

รับทราบเม้งใส่ด้วยแล้วยกมาตั้งหน้าคอมฯ ก่อนจะเปิดเว็บกูเกิ้ลดอตคอม
เพื่อค้นหาละมั้งที่อยากรู้ สุดท้ายฉันก็ตัดสินใจพิมพ์มันลงไป

มียาบินี่

จากนั้นก็กดปุ่มค้นหาทั่วทั้งเว็บ รอมันวิ่งแป๊บๆ ปลายๆ เพื่อโหลดข้อมูล
ประมาณสามวินาที จากนั้นหน้าจอก็แสดงผลขึ้นมาพีบ

MThui! Picpost : มียาบินี่...Idol สาวสวยจากญี่ปุ่น

มียาบินี่ Idol เจแปนสาว เธอคือผู้หญิงที่เพียงแค่กระดิกนิ้ว ผู้ชาย
ก็มาสยบแทบเท้า

www.webboard.mthui.com244995-90k-หน้าที่ถูกเก็บไว้-หน้าที่
คล้ายกัน

มาแล้วจ้า เว็บเพจของมียาบินี่!!!

สารพัดจากแดนปลาดิบ มีทั้งรูปและวิดีโอให้ดูจนจุใจ ใครเป็นแฟน
ฮอลลีวูด!!! เธอเป็นสาวแล้วนะ

www.miyabijung.com-67k-หน้าที่ถูกเก็บไว้-หน้าที่คล้ายกัน*

จากการกวาดสายตาดูคร่าวๆ แล้วท่าทางยัยมียาบินี่อะไรเนี่ยจะเป็น
สาวญี่ปุ่นสาวสุดซัดเพราะมีรูปและผลงานจากหนังหลายเรื่อง มีถ่ายแบบ
ด้วยอะ ฟ้าทางคงจะออกแนวเซ็กซี่ๆ ด้วยแหละเพราะดูจากคำบรรยายแล้ว
ชัดไม่เบาเลย

- มียาบินี่ฉบับที่สมมติขึ้นเพื่อใช้ในการแต่งนิยายเรื่องนี้เท่านั้น

สามารถยืมและติดตามหนังสือใหม่ได้ที่ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ Walai Autolib

<https://lib.rmutp.ac.th/bibitem?bibid=b00109827>

Love Uncensored กำกับรักลึกลับหัวใจยัยสุดฮอต / แสตมป์เบอร์.
แสตมป์เบอร์.

My list

Subject

[นวนิยาย](#)
[นวนิยายไทย](#)

Details

Published	กรุงเทพฯ : แสตมป์ เบอร์ 16, พับลิชชิ่ง, [ม.ป.ป.].
Detail	223 หน้า ; 21 ซม.
ISBN	9786160630264

0 6 0

MARC

Export

Save

Share